

Д. Славчевъ

Бенгалски огньове

Всички сме виждали хубавия цвѣтенъ пламъкъ на бенгалскитѣ огньове. Въ много семейства по коледнитѣ празници се паятъ около елхата бенгалски огньове. На село, когато учителитѣ даватъ представление и представятъ жива картина, запалватъ на тухла или керамида нѣкакъвъ сивъ прахъ. Получава се червенъ пламъкъ, който залива сцената. Мнозина отъ васъ — тия, които живѣятъ въ градоветѣ — сж присѣтствували на градински забави, вечерни тържества, заря съ церемонии. Тамъ вие съ замрѣло сърдце следите красивитѣ ракети, които се забиватъ въ тъмното нощно небе, оставатъ следъ себе си свѣтла дия, прѣскатъ се съ трѣсъкъ и разпийаватъ безброй разноцвѣтни кандила и звезди. На друга страна вие виждате вулкани и водопади отъ червена и зелена свѣтина, златенъ и сребренъ дъждъ, искрящи фонтани, падащи звезди и слънца. Съ трепетъ и възторгъ вие следите чудната феерия на нощта и искате да продължи още дълго време.

Бенгалскитѣ огньове иматъ далечно минало. Тѣ сж братя на черния барутъ, който е пренесенъ отъ Азия (отъ Китай) въ Европа. Бенгалскитѣ огньове носятъ името на областта Бенгалъ въ Индия, откъдето сж дошли у насъ. Благодарение на голѣмитѣ успѣхи, които направи въ последни години химията, бенгалскитѣ огньове се много усъвършенствуваха.

Защо тия вещества даватъ хубавъ цвѣтенъ пламъкъ? Отъ какво се правятъ тѣ, какъвъ е тѣхниятъ съставъ? — Три нѣща сж необходими, за да имаме бенгалски огънь: вещество, което да гори; вещество, което